

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Spre mai bine.

În legătură cu cele scrise în nr. 10 din estan și în repetite rânduri încă în foaia noastră, despre desfășurarea lucrurilor în jumătatea de dincolo a Împărăției noastre, — întregim azi, că e fapt împlinit ce se prevestea atunci: *limba ceă a fost decretată de limbă oficioasă deopotrivă cu cea nemăscă, în Bohemia și Moravia!* Toți slujbașii și judecătorii țerii cari încă n'ar ști, sunt datori a învăța în 6 ani limba ceă, cât se poate da judecări în ea, și tot! Cu fiecare parte are a se vorbi în limba lui maternă și și judecata a 'i-se scrie așa!

Făcut-au Nemții din Bohemia gură, adunatu-s'au în vre-o 12 orașe și au «protestat», n'a plătit nimic. Amenințat-au o parte a Nemților din dieta vieneză, că vor răsturna pe ministrul Badeni, n'a folosit. Badeni drept că 'și-a dat demisia, dar' M. Sa Împăratul nu 'i-a primit-o; 'i-a zis: stai și condă mai încolo: așa e voia mea și așa e bine și cu dreptate, și trebuie să se facă! Și s'a făcut, ori au vrut încăpăținării răsfațați de până ieri, ori nu!

Mai mult: Acum se vorbește că pentru *Silezia* să se dea aceeași măsură ca și pentru Bohemia; că *gimnaziul slav* din Troppau numit «Matice», să fie susținut din vistieria statului; că în Brunn să se înființeze o *universitate bohemă*, slavă; că *școala ceă* Komensky din Viena să fie întreținută de stat, etc. Adecă să se întindă darul dreptății tot mai mult peste toate popoarele! Și așa va fi. De nu azi, mâne sigur! Ear' noi numai bucura ne putem văzând aceasta pornire, care nu va întârzia a-și arunca semințele sale și în partea dinspre noi a Împărăției.

Și până atunci însă, noi să ne arătăm vrednici de o schimbare spre mai bine a sorții noastre, prin bărbăție și curagiu național!

Voce din popor.

De pe Valea-Geoagiului.

Poporul zice: «Dacă nu-i lună plină la Slmedru (Stul Dimitrie) nu va fi iarnă bună». Am ris când am auzit aceasta întâiu, dar' apoi, cu zile, am văzut că poporul vorbește din pățanie! La St. Dumitru trecut n'a fos lună plină, și iarna asta întreagă a fost numai ploaie și tină! Abia în două rânduri a fost frig de 10—13° R. Cu drept cuvânt erau îngrijați de primăvară. Și eat-o și pe ea: tot ploaie; din tină nu mai eși! Pe la noi loc muntos fiind, oamenii primăvara își seamănă pământurile. Timpul acesta însă face că lucrul merge rău! Așa grije și mai mare pe capul bieților oameni!

Nu de mult se făcu reorganizarea *corporatiunilor bisericesti*. Acum când am trecut peste acel lucru, să vedem cum s'a făcut el adecă. Durere, cu multe scăderi! Trebuie încă mult până cele depuse în Statutul organic, trup se vor face. Cine nu știe de ce însemnătate sunt corporatiunile noastre bisericesti, și ce chemare înaltă au ele? Și cu toate acestea ce puțin interes față de acest lucru, ba în multe locuri nici un interes! Acolo unde preotul este adevăratul luminător al poporului, lucrurile merg mai după regulă, dar' asta în părțile noastre cam rar! Am văzut alegeri de comitete bisericesti, unde alegători au fost tot numai cei aleși! Poporul n'are idee de ce e vorba.. Știu comune bisericesti însemnate unde de *alegera deputaților sinodali nu s'a știut nimic!* Protocoloale electorale la locul de scrutiniu nu s'au trimis, ear' de s'au trimis, în ce chip au fost acele formulate, nu-mi pot închipui!

De o vreme se vede la țerănimea noastră o *nepăsare* de îngrijat în cele bisericesti și religioase! Poporul nostru s'a deosebit de veacuri prin *tăria lui în credință!* Acum însă a început a scăpa, tocmai pe când părintescul guvern încă ne-a fericit cu legile sale!

Mai de mult dacă se 'ntempla un cas de omor în vre-o comună, se ducea vestea peste 9 hotare, și toți se cutremurau! Azi înjurăturile, bătăile, furturile, ba chiar și omorurile sunt lucruri de toate zilele...

Mai demult cărcimele erau cercetate numai de puțini și de cei mai de rind, astăzi rar găsești un om care să nu pășască în cărcima — Jidanului! Sunt comune unde de ani de zile preot nu este, 2 și 3 comune administrate de un preot, pe contul moralității, în schimb însă fiecare comună își are Jidanul seu, căutat de oameni zilnic, ba în altele se află 2 și 3 lipitori de acestea!

Bisericile în sărbători sunt aproape goale, pe când cărcimele și în zile de lucru răsună de glasul bețivilor!

Și la toate acestea ne plângem că e rău, că oamenii nu mai au habar de cele sfinte. Da, așa e, însă în câte locuri răsună glasul viu al preotului din ușa altarului? În câte locuri nici chiar căzaniile cele din bătrâni nu se mai cetesc?

Salariile învățătoresți s'au sistemizat aproape în toate comunele după lege, dar' cu toate aceste în puterile didactice nici o schimbare!

Pământul necultivat produce mărăcini, tot așa poporul lăsat de capul seu, au nu va rătați? Preoți, învățători și alți chemați! Păziți focul d-zeesc al credinței și alipirii către biserică, și cultivați-l pe el, căci de se va stinge acesta în pieptul poporului, de noi de toți, și de cărturari și de popor: *rău va fi!*

Ar fi însă greu, dacă ici-colea câte unul numai, ar încerca a face aceasta. Ce 'mi-ar folosi mie să-mi cultiv agrul meu, când din cel vecin plin de buruieni stricăcioase, vântul aruncă semințele rele și peste al meu? Aci e de lipsă de o *lucrare a tuturoră împreună!*

Protopopii în înțelegere cu preoții și învățătorii, ar putea afla căi și mijloace pentru o lucrare cu isbândă, întru susținerea moralității și religiozității în popor. Pentru aceea

consfătuiri la oficiile protopopești cât de dese și în tot felul de trebuințe, ar fi de lipsă!

Organele noastre superioare bisericesti au și ele aci cuvântul, ba încă în locul prim!

Până atunci însă totuși să nu stăm cu mâinile în sin, ci să lucrăm cu toții pentru-ca poporul să nu alunece pe căile prăpăstioase, ca nu cumva atunci când noi vom fi aflat mijloacele bune și pentru noi și pentru el, să fie prea târziu!

Dar' sărăcia clerului încă e o pedecă mare întru a-și putea împlini mai cum se cade datoria. E adevărat. Tot atât de adevărat e însă și aceea, că lăsat fiecare de capul seu, greu va eși din încurcătură: o mișcare de întruniri, de sfătuiri în care să se gândească și asupra acestor lucruri, ar ajuta mult, laolaltă *s'ar afla* mijloacele de îndreptare spre mai bine! De ce n'am face-o?

Unul din popor.

Lupta pentru Creta.

11 Aprilie. În cercuri dătătoare de ton în Atena se ține, că Regele e hotărât, că îndată-ce ar începe blocarea (încungiurarea) portului Atenei, să *declare războiul Turciei.*

Regele Daniei se zice că tocmai e în pertractări cu o persoană însemnată ca să primească a fi guvernator al Cretei, lucru după care nu peste mult Creta va fi cu totul a Greciei!

Intăia ciocnire! La London s'a primit știre, că bande grecești tari, în apropiere de Crania au *călcat granița turcească!* *Trupele turcești au început focul de apărare contra lor.* *Dela 5 dimineața lupta curge!* Se crede că între călătorii de graniță sunt și soldați greci!

12 Aprilie. *Războiul a izbucnit,* deși oficios n'a fost încă declarat. *3000 de răsculați greci au călcat granița turcească, străbătând în Macedonia!* Armata regulată grecească însă, stă la locul seu liniștită.

Încăierări sângeroase au avut loc. Armata turcească a dat focuri asupra răsculaților ce le-au călcat hotarele. Divizia de armată turcă din Grevena, a primit îndrumare, să pornească înainte cu întreagă oastea spre hotarele dușmane.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Desnădejde.

Au spus-o mulți, ș'o spun ș'acum:
»La deal» când sui ești fericit,
Ș'ai vrea să sui fără sfârșit;
Dar' trebui să cobori grăbit
Un jalnic drum.

Și jos ajungi cu cărja 'n mână,
Ș'ajungi cu spatele ghebos.
Ai vrea să te mai sui de jos,
Dar' moartea 'ntinde-un braț vênjos,
Și 'ți-e stăpână.

Cu mine eaca nu-i așa:
Când suiu la deal, 'mi-e dor și jale,
In jos îmi place să-mi fac cale!
Că uite ce-i: Colo de vale
E... draga mea.

(„P. V.”)

M. Rusu.

Roză de toamnă...

Vânturi reci scutură pomii,
Timpul verii s'a sfârșit;
Cade bruma, și ici totuși
Uite-o roză a 'nflorit!

Astfel încă 'n toamna vieții
Deși pletele-au albit,
Trece înc'un vis de vară
Prin sufletul obosit.

Sonet.

Liniște profundă 'n giur domnește;
In pomi n'auzi nici măcar o mișcare;
Isvorul numai fără încetare,
Sub muschiul des, perdut mai povestește.

In ramuri a 'ncetat ori-ce cântare,
Parfum plăcut prin aer lin plutește;
Câte-o albină 'n sbor mai rătăcește
Prin nădușala-amiezii arzătoare.

O floare 'n sbor tot fluturele pare,
Ș'un fluture în vis ori-care floare...
De-abia mai mișcă frunzele tăcute,

Ca 'n vis în pace-adâncă mai străbate
Câte un ton din părți îndepărtate,
Că cânteci dulci, din vremi de mult trecute.

Salutări.

De pe țermu mării ochiu-'mi
Pe pustiu 'ntins privește,
Fața ei cea schimbăcioasă
Oare triste-'mi amintește —

Valuri vin și iute earăși
Fug 'napoi, dispar grăbite...
Așa 'n sbor ne dă norocul
Salutări de clipi gonite.

Traian.

Clacul.

— O amintire de carnaval, după Paul Schöntau —

Pe când eram încă flăcău, îmi aduc aminte, că într-o bună dimineață trimisei lui Wilhelm, prietenul meu cel mai devotat, următoarea scrisoare:

»Scumpe prietene!

»După-cum știi, astă seară e balul studenților în drept. Din parte-mi, petrecerile de soiul acesta mă lasă cam rece, dar' sunt nevoit să mă duc, în speranță că poate și *dînsa* nu va lipsi. Dacă ai binevoi, te-aș ruga să-mi împrumuți clacul tău. Indată după bal 'ți-l voi trimite înderēt.

La această rugăminte, Wilhelm se grăbi să-mi răspundă:

»Unicul meu prieten!

»Prea multă cinste dai clacului meu. Ți 'l-aș da bucuros, dar' și eu vreau să mă duc să maiucid câteva ceasuri, nu doar' de hatărul balului, dar' în acel al bufetului. Acolo n'am nevoie de clac. Vino dar' la bal și 'ți-l voi da. La revedere.

Wilhelm.

Seara ne-am întâlnit la garderobă.

După-ce-și luă din cap pălăria cu care venise până la bal, o înlocui cu clacul nostru comun, pe care îl ținuase sub frac.

— Mă duc numai să dau o raită prin bal și apoi, *parole d'honneur*, că 'ți-l dau.

În așteptare, cu mă retrăsei într'un salonaș lăuntric, unde auziam din sala de bal muzica intonând un vals seducător, apoi o polcă, mazurcă, un galop...

Nerăbdător cum eram, de-odată îmi fulgeră prin cap o idee: Poate-că Wilhelm dansează acuma cu *dînsa* și de aceea nu mai vine...

Dar' în sfârșit se întoarce.

Schimbarăm clacurile. Nu-i vorbă, era cam antic de felul lui clacul prietenului Wilhelm, dar' ori cum, tot clac era.

Și așa, întru la bal.

După o mică ochire, o zăresc tocmai întrând. Și, noroc bun! Nici prin gând nu-mi mai trecea de-acum să mai văd ce face prietenul dela bufet. Dar' și el se vede că petrecea de minune, deoarece-ce n'a mai dat prin bal de loc.

Balul era pe sfârșite. Lumea începea să se împraștie; *dînsa* cu mama ei deasemenea se pregăteau de ducă, după-ce mai întâiu mă învitaseră să le petrec acasă.

Pașa Edhem a primit porunca din Constantinopol să calce și el hotarele grecești atacându-i și el pe Greci la ei acasă, îndată-ce ar băga de seamă că printră răsculați se află și ostași regulați.

13 Aprilie. Pentru încăierările întemplate, Grecii aruncă răspunderea asupra Turcilor, Turcii asupra Grecilor. Răsculații greci au zgândărit pe Turci. Armata regulată greacă sta de-o parte liniștită. Turcii însă au pușcat și asupra răsculaților și asupra armatei regulate, și atunci și armata greacă a răspuns cu foc. Așa acum pun vina unui pe alții. Focul a ținut ceasuri întregi!

Moștenitorul grecesc de tron a primit altfel îndrumare din Atena, să încunguiere cât numai se poate, încăierarea mare.

Francia recomandă Greciei, ca spre binele seu propriu și pentru a i-se putea împlini dorințele, să încunguiere războiul.

Turcia a trimis vorbă »marilor puteri«, că de vreme-ce ele toate n'au putut împedea Grecia dela tulburarea păcii la hotarele Tesaliei, ea, Turcia, nu mai nădăjduște dela ele nimic, și va păși de sine contra Greciei.

Grecia are la hotare numai 40.000 de ostași, Turcia peste 80.000. Decât că în războaie nu totdeauna numărul soldaților hotărăște. Grecii sînt înveninați rău și sînt sîreți! Merg cu capu' n' mână! Armata grecească are locuri bune, priincioase, cea turcească dimpotrivă. Pe mare apoi, Turcia e foarte slabă avînd flotă mizerabilă, oficeri și soldați slabi, ear' Grecia chiar din contră!

14 Aprilie. Ploaia înceată durează mai îndelung. Cea venită repede, repede se și sfîrșește. Așa și războiul din Răsărit. Încet înaintează, dar' sigur și poate lung o să fie!

O foaie turcească dă vești de pe câmpul de războiu. Lângă Arta, spune, o trupă de răsculați greci, ca de 9000, a avut o luptă grea cu Turcii. Grecii ar fi pierdut 175 oameni și 4 tunuri. Cât au pierdut Turcii, nu spune. Un bataillon grecesc de pedestri și două de călăreți, spune aceeași foaie, că ar fi fost bătăuți de Turci în aceeași zi. Vestea însă nu e sigură.

Între cei-ce au atacat pe Turci, vești din Atena spun, că n'a fost nici un soldat regulat. Sînt gloate ridicate de »Liga națională«!

Turcii își întăresc și ei mereu trupele, Grecii asemenea. Se ține ca sigur că declararea și oficioasă a războiului, nu mai poate întârzia mult.

15 Aprilie. În Macedonia ninge tare și într'una. Cu toate acestea răsculații înaintează mereu. O ceată de voluntari italieni, sub comanda lui Cipriani, ia parte viuă la toate luptele și curagiul lor mare e admirat de toți!

Știri din parte turcească, trase însă la îndoeală că ar fi adevărate, spun că în lupta de lângă Dizikata ar fi luat parte 5000 Greci, dintre cari 2000 ar fi căzut în luptă și Turcii au biruit, și au și prins pe foarte mulți.

Aceea însă nu spun că a fost armata regulată turcească ce s'a pus în fața alor 5000 de glotași greci, nici că au pierdut Turcii în această luptă! Și doar' se știe că la hotarele turcești stau 80.000 de soldați. Așadar' dacă 5000 de răsculați greci au avut curagiul a călca hotarul și în fața unei atât de mare oștiri dușmane și au luptat o zi și au pierdut 2000, încă nu e nu știu ce bravură pentru Turci!

Răsculații seceră și ei în alte părți învingeri. Se telegrafează că au cuprins întări-tura *Baltinos*, apărată de 2 batailloane turcești, precum și localitatea *Borovo*!

În Atena lumea e foarte aprinsă! Se spune că au descoperit un *complot* contra Regelui *George*, voind să-l răstoarne de pe tron, înălțând pe fiul seu mai mare, în nădejde că acesta va declara îndată războiu păgânilor!

Ricotti Garibaldi, general italian în pensie, va sosi zilele acestea la Atena, cu un fiu al seu, și va lua comanda peste trupele de răsculați greci!

Diplomația umblă cu gândul să facă Creta mare Principat sub stăpânirea unui principe grecesc, doar' prin asta pune capăt răului.

16 Aprilie. Nici o parte nu vrea să declare oficios războiul. Grecii vor să-și silească pe Turci la asta, ca apoi asupra lor să cadă odiul de-a fi spărgătorii păcii, și de aceea îi zgândură mereu prin trupele de răsculați pentru cari guvernul nu ia răspunderea. — Guvernul turcesc se vestește că ar fi și hotărît, că dacă Grecii mai repeșesc atacurile, atunci declară ei, Turcii, războiul contra Greciei!

Luptele mărunt și la hotarele turcești, și pe insula Creta se urmează cu înverșunare.

De blocarea portului Atenei, azi nici nu se mai vorbește de vitezele »mari puteri«.

Știrile cele mai nouă spun, că trupele de răsculați greci, înaintază mereu și biruind în multe locuri asupra păgânilor!

Treburile bisericești.

— *Tractul protopresbiterial gr.-or. al Orăștiei* —
(Urmare și fine).

În vederea introducerii căsătoriei civile la 1 Octomvrie 1895, comitetul protopresbiterial încă prin Iunie 1895 a hotărît ca să se voteze drept salariu protopresbiterului suma de 600 fl. la an, din repartitie pe comunele bisericești, în măsura averei lor. Acest concludus l-a întărit și sinodul protopresbiterial extraordinar ținut la 20 Iulie 1895, însă Ven. Consistor, punînd în vedere prin sinodul arhidieceșan o regulare generală pentru dotațiunea protopresbiterilor, nu a încuviințat acel concludus. Regularea a urmat prin concludusul sinodului arhidieceșan din 1896, urcîndu-se sidoxia dela 10 cr. la 50 cr., dar' din motive de sigur însemnate, concludusul nu s'a executat până azi, ear' eu vîzînd că »mi-se cere pe lângă muncă, să aduc și jertfe în bani ca să administrez și acest protopo-

piat, mi-am înaintat demisiunea din postul de administrator, care însă Venerabilul Consistor nu a primit-o, ci am fost recercat să mai conduc afacerile până la alegerea unui protopresbiter. Veți afla deci explicație, de ce pe când în 1895 am petrecut în acest tract 157 zile, în 1896 numai 61 zile, partea cea mai mare resolvînd actele oficioase, fără-ca să pot eși prin comune și să pun la cale toate cele-ce sînt împreunate cu acest oficiu.

Cununiiile.

Dintre cele 159 cununii săvîrșite în 1896, sînt mai puține ca în 1895 cu 21, și mai puține ca în 1894 cu 51. Mirii toți au cerut și obținut binecuvîntarea bisericii, din ce aș putea deduce că a fost prematură cassarea licențelor protopresbiterale, cari erau unicul izvor sigur de câștig pentru protopopii din Ardeal.

Examenle școlare.

Examenle la școlile noastre în anul 1895 le-am condus în mare parte în persoană, și numai în puține parochii prin membri de ai scaunului protopresbiterial, și prin aleși bărbați pricepători în ale școlii. În 1896 am condus numai examenle dela școala din Orăștie, Vinerea, Șibot, Romos, Romoșel și Vaidei.

Peste tot, în comunele ce au aparținut fostului scaun, sporul e mulțumitor, afară de Turdaș, ear' în comunele foste iobăgești numai în Bințiș, Orăștioara-de-sus, Orăștioara-de-jos și Simeria, putem vorbi de școală, căci în celelalte învățămîntul, sporul e aproape nulă. Așa în comunele: Magura, Petreni, Mărtinești, Gelmar, Dîncul-mare, Dîncul-mic, Pișchinți, Acmar, Tămășasa, am aflat la examenle din 1895 că elevii nu au primit aproape nici o instrucțiune, pentru-că în partea cea mai mare și puterile didactice au fost și sînt necorespunzătoare. Salariile învățătorilor se scot din repartitiune, și uneltele de învățămînt lipsesc cu desăvîrșire etc. În aceste 10 parochii rezultatele ce obținem nu stau în nici o asemănare cu jertfele ce aducem, și va trebui lucrat mult ca să ridicăm și acele școlile din starea de acum.

La școlile străine din Orăștie, studiul religiei l-au propus învățătorii dela școala de aici, ținînd orele în regulă, și cunoscut fiind interesul ce-l poartă pentru progres, cred că și instrucțiunea aceasta a satisfăcut chemării lor. Cu stabilirea protopopului paroch aici, acela va fi chemat a îngriji de propunerea studiului religiei.

În urmă raportul amintește de renouirea prin alegeri a corporațiilor bisericești, cari s'au și făcut în ordine, și cere aprobarea raportului, ceea-ce sinodul a și făcut-o.

Lute mă grăbii să ved ce-i. Când colo, ce să vezi?... fundul clacului.

Totodată servitorul îmi întinse o scrisoare, pe care o recunoscu imediat că era scrisă de drăgălașele ei mînuțe.

»Tot am avut noi dreptate, domnule, aseară. Ne-am întors să vedem ce-ai scăpat. Ne-ar fi părut rău ca din pricina noastră să aveți o pagubă...«

Aceste au fost cele dintîi și cele de pe urmă rînduri, pe care le-am primit dela dînsa.

...Dar' clac n'am mai împrumutat de atunci dela nimeni.

Trad. de L. H. în »P. V.«

Bibliografic.

Din »*Biblioteca de popularizare*« dela Craiova, (România) a apărut:

Nr. 31: »*Don Juan*« comedie în 5 acte de *Molière*, cu portretul autorului și o notiță biografică. Traducere de directorul »Bibliotecii de popularizare«, dl I Husar. Lucrarea celebrului autor francez, merită la tot cazul să fie cunoscută!

Nr. 32: »*Poesii alese*« din poeziile lui Al. Petöfi, traduse de St. O. Iosif.

Atît acești numeri, cât și ori-care din nunierii de până aci, se pot avea și dela dl *H. Graef*, librar în Orăștie.

Protest.

În contra hotărîrilor jignitoare pentru poporul român din comitat, luate în congregația din urmă a comitatului nostru, Români din *Vinerea* au înaintat Luni în săptămîna asta un recurs-protest la adresa vicșpanului, și respective prin el la ministrul de interne. Ei își ridică glasul contra hotărîrii congregației de a spriginî cererea înființării unei episcopii greco-catolice cu limbă maghiară, cerînd dela ministru să nimicească această hotărîre; mai departe protestează contra cererii ministrului, ca comunele să supoarte cheltue-lile de reparare a școlilor de stat, și pre-tind ca ministrul să-și r-voace această poruncă neîntemeiată pe nici o lege!

Recursul, făcut de oameni din popor, e subscris de următorii 67 locuitori ai comunei *Vinerea*:

Nicolae Barb I. George, I. Botta I. Nicolae, Iosif Popa, Nicolae Oltean, Simion Mihu, Vasilie Ioan I. Ilie, Nicolae Hiriza, Nicolae Turlea, George Barb I. George, Ioan Barb I. George, Nicolae Romoșan, Nicolae Giula, Ioan Șandru, Nicolae Uritescu I. Crăciun, Ioan Filimon I. Petru, Adam Buda lui Precup, Nicolae Buda, Ioan Romoșan I. Adam, Ioan Hondola, Ilie Șandru, Iosif Oltean I. Nechitu, Vasilie Groza, Nicolae Sîmedru I. Ioan, Toma Herlea, Groza George I. Nicolae, Adam Crăciun, Simion Crăciun, Nicolae Filimon, Nicolae Simu, George Oltean, Ioan Iliana sen., Ioan Cioran I. Ioan, Petru Simu, Ioan I. Ioan Iliana, Nicolae Mihaila, Petru Hondola, Nicolae Petru Hondola, Apostu Vaidean, Nicolae Sîmedru I. Vasilie, Vasilie Cioran, Nicolae Oltean, Nicolae Baciu, Nic. Turlea I. Ioan, Vasilie Șandru, Ioan Barb I. Nicolae, Vasilie Miclea, Nicolae Baciu I. George, Nicolae Rusu I. Apostu, Petru Uritescu, Nicolae Botta I. Ioan, Nicolae Botta I. Nic. Ioan Filimon I. Nic., Iosif Giula, Simeon Herlea, Nic. Herlea I. Elias, Teodor Baciu, Ioan Macarie, Teodor Herlea I. Elias, Iosif Sîmedru, Simeon Furduiu, Adam Oltean, Toma Barb, Toma Giurgiu, Ioan Sintion I. Ioan, Demian Furduiu, Vasilie Comanescu.

Economie.

Despre prăsirea galițelor.

Prăsirea galițelor este un ram al economiei din cele mai folositoare; căci precum se vede din o statistică oficioasă publicată în anul 1895, așadar' încă de doi ani, exportul Ungariei în galițe și în productul lor, precum galițe vii și tăiate, ouș, pene de pat, ficat și unsoare de găște etc. trece peste 20.000 milioane floreni.

Dacă luăm aminte suma aceasta ce a intrat în anul 1895 din țeri străine în punga locuitorilor, cu durere trebuie să mărturisim, că plugarii nostri foarte puțin, sau poate de loc n'au luat parte la suma aceasta așa de mare.

Eu cred, că onorata redacție va mulțami numai unei dorințe arzătoare a poporului nostru, când ne dă prilej, ca din când în când să ne ocupăm de ramul acesta de economie, atât de folositor pentru îmbogățirea poporului nostru.

Pe când în țeri străine se scrie mult, despre prăsirea galițelor, așa că are literatura sa deosebită și lătită, la compatrioții nostri maghiari există până acum numai două foi de specialitate, anume: »*Szárnyasaink*« și »*Gal-lus*«, ambele scoase și spriginite de societăți anume alcătuite pentru prăsirea sburătoarelor. Dintre aceia, cari s'au ocupat până acum cu edarea de cărți, anume despre galițe, trebuie să amintim pe M. Farkas, Langhy și Grubiczy. Cărțile și foile acestea sînt puține la număr, dar' totuși au avut urmarea vedită, că compatrioții nostri în timpul din urmă au îmbrățșat cu tot dinadinsul ramul acesta și prin câștigare de deosebite soiuri de găini, găște și rațe din țeri străine și împămîntenirea lor, au înmulțit averea țerănimii maghiare, mai cu seamă în părțile de meazzi ale Ungariei. Este deci datorință a imita ce e bun dela alții și a da poporului îndrumările de lipsă, ca prin ramul acesta să-și poată înmulți averea. Aceasta cu atât mai ușor se poate ajunge, după-ce știm, că poporul nostru nu are moșii mari, ear' prăsirea galițelor se poate cultiva cu bun rezultat numai la economii mai mici. Apoi căile de comunicațiune tot mereu se înmulțesc, ear' cu înaintarea omenimii în cul-

Înzadar căutai din ochi pe Wilhelm să-ți înapoiez clacul Unde era cu puțință să-ți zărești într'o așa îmbulzeală de oameni, mai ales că nu puteam să mă depărtez de damele, pe care le întovăreșiam.

Nu-mi rămănea decât să plec cu clacul.

Ajuns în coridor, dau să-ți pun pe cap, dar' înzadar, nu se deschidea de tel. Toate eforturile mele de a-l deschide au rămas infructuoase. Ne apropiarăm acuma de scara principală...

La lumina unui bec, făcui o descoperire teribilă. Fundul ilustrului clac era de-a dreptul lipit de bord, ear' partea laterală și mecanismul clacului lipseau cu totul!

Rămăsei înmărmurit. Ce era să fac?

Coborînd repede scările, cu capul gol, eram expus de-a fi socotit drept un smintit.

Totuși îmi rămăsese o rază de speranță: încă o treaptă mai era de coborît și eram în stradă și pe urmă aveam de gând ca prin un mijloc ingenios să mă debarasez de damele pe care le însoțiam, să mă arunc într'o trăsură și... acasă!

Cugetînd astfel, ajunserăm în stradă.

Dînsa îmi șopti:

— Ne ducem peste drum; te rog, fii ca-valer și oferă mamei brațul.

Eram îngrozit de moarte... Înainte de a-mi veni în fire, mă simții apucat de amîndouă brațele de mamă și de fiică, și așa vrînd-nevrînd înaintarăm.

Din fericire, nu eram expus să răcesc, căci afară era cald și mai ales în starea în care eram, nici vorbă nu era de răceală.

Mișcările mele stângace însă puneau în mirare pe tovarășele mele, cari se uitau la mine cu curiositate. Privirile lor păreau a zice: »Da oare ce are omul ăsta, de umblă cu capul gol?«

Prin câte străzi, câte cotituri n'am străbătut în starea asta, până-ce mulțumită lui D-zeu, am ajuns la țintă.

Mama scoase din buzunarul rochiei ei de mătasă o cheie mare, pe care eu de polițetă mă grăbii să-ți cer, spre a le descuia poartă. Însă, o nenorocire! prin această mișcare bruscă scăpai rămășițele de clac, care căzînd se descompuse în bord și în fund.

— Ați pierdut ceva, domnule? fu întrebarea mamei și a fiicei în același timp.

— De loc! răspunsei eu îndată și făcui chip să mă depărtez cât se poate mai curînd, căci ar fi fost în stare să-ți ajute la căutat și astfel mi-ar fi aflat falnicul secret.

În grabă, ridicai bordul, fundul nu-l mai găseam.

Și așa mă îndreptez spre casă.

A doua zi trimit prietenului meu rămășița de clac; cât privește fundul, i-am scris să se ducă să-ți caute în strada X nr. Y și să-ți ia.

N'apucase bine omul meu să iasă, și m'am trezit cu un servitor, ce-mi aducea ceva împachetat.

tură și prețul galițelor tot mereu crește, astfel mai cu seamă țeranii noștri, cari locuiesc în apropierea orașelor mai mari și mai mici prin prăsierea înțeleaptă a galițelor, își vor câștiga o avere bunicească.

Aceasta cu atât mai mult, dacă luăm în seamă împregiurarea, că mai cu seamă numai mușterile au să se ocupe cu prăsierea galițelor; ear' de altă parte văzând că prețul grânelor și al bucatelor peste tot, din an în an tot scade, avem datorită sfântă a da poporului îndrumări, că din moșia sa puțină, cum are să trăiască, ba să se și înavușească prin îmbrășosarea și a altor ramuri economice.

Prăsierea galițelor în trecut.

Prăsierea galițelor a fost la popoarele din Asia încă în vremile vechi un ram întregitor al agriculturii, ba în Egipt a fost un obiect de negoț, Biblia, cartea sfântă a noastră, ne amintește despre cocoș. El a fost trădătorul Sfântului Petru. Prăsierea galițelor a fost în Roma și în Cartagina deja în evul vechiu în floare. Cocoșul s'a ținut la Romani ca semnul vioiciunii și bătlăiei, pentru aceea a și fost sfințit Dumnezeuului războiului, Marte. Grecii cei vechi, când se însănețosau dintr'o boală aduceau jertfă lui Aesculap, ear' Plutarsch îi ținea ca semn al patriotismului.

În veacul al 4-lea după Christos vedem, că episcopul Martin a trimis din Italia în Franca și Germania găini și găște, ear' împăratul Carol-cel-mare a fost un mare iubitor al prăsiirii galițelor și ținea o mare mulțime de găini.

Lupta de cocoși a avut mulți iubitori atât în vechime, cât și la popoarele mai nouă. Așa vedem pe Grecii și Romanii cei vechi, precum și pe Celți, că le plăceau mult luptele de cocoși. Îndeosebi Grecilor le plăcea petrecerea aceasta; ei puneau la cale în teatrele din Atena lupte de cocoși în amintirea învingerilor lui Temistocle asupra Persilor. Tot Grecii au fost cei dintâi, cari acățau de picioarele cocoșilor niște pinteni ascuțiți.

Lupta de cocoși a fost îndeosebi în vigoare în evul de mijloc, cu toate că spiritul creștinismului de atunci era tare împotriva aceleia.

Luptele de cocoși le-a introdus în Britania, (Anglia) de azi însuși Cesar al Romanilor. Aci avea petrecerea aceasta mulți părținitori, dar de multe-ori era oprită. Așa făcuse Enric al VIII-lea în Westminster o bătlăie de cocoși; Carol al II-lea asemenea făcuse bătlăușii de cocoși în teatrele așa numite de cocoși. În timpul din urmă s'au oprit p'trecerile acestea.

În Europa bătlăiile de cocoși erau mai îndatinate în Angliera, Italia și Spania. Afară de Europa mai aflăm lupte de cocoși: în China, Persia, pe insula Iava și la Indianii Americani.

Aci voesc să amintesc și un obicei, care a fost în Anglia până la 1700. În Marța din septemăna mare se pune cocoșul la țintă. Proprietarul cocoșului îl înveță mai întâi pregătindu-l de petrecere, aruncând un băț după el ca să se dedeie cu primejdia, ce-l aștepta, și să învețe a încungiura loviturile ciomagului. Cu prilegiul petrecerii cocoșul era legat cu o stoară de 5—6 metri; și apoi pentru doi bani fiecare putea arunca băta dintr'o depărtare de 11 metri de trei-ori după oaltă. Și dacă îl nimerea și-l și prindea, înainte de a se putea ridica cocoșul în picioare, atunci îl câștiga. Obiceiu acest s'a sfințit în Londra pe la anul 1680 și venitul din el se împărțea între cei lipsiți de mijloace. El a fost și în patria noastră până pe la anul 1860, îndeosebi între conlocuitorii noștri Sași.

Iuliu Bardosy.

(Va urma.)

Cai de vânzare...

Caii colonelului Eduard Antosch, comandant al regimentului 16 de husari, în Budapesta, sânt — de vânzare!.

Eată cum a ajuns treaba aci:

În septemăna trecută sala de duel a casarmei Francisc Iosif din Budapesta a fost arena unor scene pline de iritație și mai târziu producătoare de senzație în cercuri foarte largi!

Un duel cu pistoale a avut loc între numitul colonel și unul din căpitanii sei. Vineri anume, căpitanul a aflat, că tinăra și frumoasa sa nevastă, l-a înșelat cu colonelul... și că legăturile între ea și colonel nici nu-s de azi, de ieri, ci de pe timpul când erau încă cu regimentul în Galiția. Nici-odată n'a bănuțit așa ceva, cu atât mai virtos nu, că colonelul era cunoscut ca unul dintre cei mai aspri când e vorbă de avere a altora și de soțiile altora, și că pentru astfel de lucruri, el însuși a frânt gâtul multor din trecătorii sei!

Dar' soția admirabil de frumoasă a unui sergent, care și ea era »desmerdată« de colonel, băgând, se vede, de seamă că acesta

începe a-i da celeilalte tot mai multă »atenție« ca ei, n'a mai putut suferi această »întunecare« a sa, și... a dat lucrul pe față! Căpitanul a făcut de loc arătare la comandantul de corp, care a poruncit numai decât colonelului ce tocmai zăcea bolnav, să se scoale îndată din pat și să dea satisfacție căpitanului. A urmat duelul cu pistoalele, având colonelul ca secundanți pe doi majori, ear' căpitanul pe doi căpitanii. Nu a fost însă nici unul rănit. Lobkovitz, comandantul corpului, a provocat pe colonel, ca, sub cuvânt de boală, să-și ceară îndată trecerea în — pensie! După asta va ajunge apoi cauza și naintea tribunalului militar. Căpitanul a pornit proces de despărțire contra soției sale, care s'a și dus la părinți. Regimentul va primi zilele acestea comandant nou.

Întempleră a ridicat valuri mari de uimire și consternație, căci colonelul Antosch era cunoscut ca unul dintre cei mai distinși militari și dintre cei mai stricți judecători în chestii de onoare! El era socotit ca soldat-model, — frumoasa strajameșterită însă, prin ridicarea »vélului« de pe taina colonelului, i-a mâncat mantaua de general pe care era s'o capete în curând, și acum — caii domnului colonel sânt... de vânzare!

NOUȚĂȚI

Deputați sinodali mirenii pentru sinodul arhiepiscopesc la Sibiu, au fost aleși în cercul Zarandului, dnii *Teodor Pop*, avocat în Baia-de-Criș și *Dr. Pavel Oprea*, profesor gimnazial în Brad.

Tinăr român la opera regală din Berlin.

Domnul *Ioan Dămian* bine cunoscut publicului românesc din debuturile sale pline de succes la concertele »Reuniunii române de muzică« din Sibiu, după terminarea conservatorului din Lipsca, a fost, dela 1 April n. a. c., angajat definitiv la opera regală din Berlin. Dl *Ioan Dămian* e fiul preotului român gr-or. *Nicolau Dămian* din Balșa, în comitatul nostru. Trimitem tinărului Dămian felicitările noastre!

În temniță pe 6 luni! Tinărul *Aurel Ciato*, student universitar, fiul fostului avocat și membru în comitetul național cu Memorandumul, Ciato dela Blaj, osândit de tribunalul din Alba-Iulia în anul »millenar« la 6 luni închisoare de stat pentru »agitație«, a intrat zilele acestea în închisoarea din Seghedin, pentru a-și împlini pedeapsa. Dorim domnului Ciato să scape sănătos din greaua pedeapsă.

Domnii membri ai casinei române din Orăștie sânt și pe această cale poștiți la adunarea generală a casinei, care se va ținea Luni, a doua zi a Sfințelor Paști, în localul casinei la 4 p. m.

Chirotonit. Dl *Ioan Bercan*, ales preot în parohia gr-or. română din Merchiașa, tructul Cohalmului, a fost chirotonit intru preot al numitei parohii la 22 Martie v. a. c. în Sibiu. Îi dorim multă isbândă în lucrarea sa în viaa Domnului.

Dr. Lueger primar al Vienei. În septemăna trecută s'a făcut alegerea de primar în Viena. Dintre 132 voturi date, Lueger a primit 93, Grubel 37, ear' două voturi au fost albe. Lueger a fost acum ales a 5-a oară de primar al capitalei imperiale, și după alegere a fost viu aclamat atât în sală cât și pe stradă. Se ia ca sigur, că Împăratul va întâi alegerea și astfel Lueger va fi totuși primar al Vienei. Curentul social-creștin (antisemit) la urma urmelor totuși »și-a ajuns scopul; a pus în fruntea capitalei imperiului pe cel mai aprig reprezentant al seu!

Alegerea de protopop gr-or. la Sas-Sebeș se va întempla Joi în 17 Aprilie st. v. în Sas-Sebeș, fiind comisar consistorial dl *Moise Lazar*, asesor consistorial din Sibiu. Pe 16 Aprilie, membrii sinodului electoral protopopesesc sânt chemați la o consfătuire în sala școlii din Sebeș.

Concert de diletanți. Orchestra diletanților sași din Orăștie, care »și-a știut câștiga în timp relativ scurt, așa de bine simpatia publicului, va da la 19 April un nou concert în hotelul »Széchenyi«, după următorul program: 1. »Der schneidige Marineleutenant«, marș de H. Kloss. 2. Potpourri din: »Die Puppenfee«, de Jos. Bayer. 3. »Poem d'amour«, de Gavotte. 4. »Cagliostro Walzer«, de Johann Strauss. — Pausă. — 5. Potpourri din: »Der Freischütz« de C. M. de Weber. 6. »Nach dem Balle«, walzer. 7. Potpourri: »Über Kärnthner Volksmelodien«. 8. »Klopf an!« Polca. — Întrarea 40 cr. de persoană.

Omor în Orăștie. Azi-noapte, Joi spre Vineri, s'a întemplat în Orăștie un omor sângeros. Țeranul Dinu al Martii ședea cu bir în casa lui Petru al Măinoaei. Amândoi căsătorii, dar' trăind rēu unul cu altul. Ieri s'au certat rēu laolaltă într'un birt. Dinu a și amenințat pe gazda seu Petru, că de seară are să vie la dînsul, să-i deee el! Petru s'a pregătit de apărare. Odăile lor de locuință le despărția o cuhnă. Seara cinând, aproape de 10 ore, s'au certat într'una, fiindu-le ușile deschise. În ceartă Dinu infuriat a plecat cu un cuțit în mână spre oadaa gazdei; acesta l'a întimpinat în cuhnă cu o seacă, și cu o lovitură i-a tăiat gâtul, cât nenorocitul, om de vre-o 35 ani, a căzut îndată la pământ, fără vieață. A venit poliția. Ucigașul, om tinăr de vre-o 26 ani, »și-a recunoscut fapta, arătând că a fost amenințat și în apărare l'a omorît.

Moarte. *Ioan Hannia* protopresbiter gr-orient, fost timp îndelungat director al seminarului »Andreian«, din Sibiu, asesor consistorial, etc. a încetat din viață la 11 April n. împărțit cu sfințele taine, în etate de 80 ani. Fie-i țărina ușoară!

O îndreptare. Am spus în numărul nostru 12 că dl Dr. Andreiu Pop în congregația din urmă la Deva făcea notițe despre decursul desbaterilor, pentru »Tribuna«. Cum însă numitei foi nu i-s'a trimis raport despre adunare, am aflat că dl Pop nici nu pentru dînsa »și-a făcut notițele, ci pentru alt ziar românesc.

Din »*Biblioteca Noastră*«, despre care cetitorii noștri au cunoștință din foia numărului 13 al »Revistei«, a apărut numărul întâiu: o broșură drăgălașă, cu tipar ceteț și cuprins plăcut. Conform dorinței autorilor însă, broșurele vor costa 14 cr. nu numai 12 cât se avizase întâi. Recomandăm această publicație deosebitei luări aminte a cetitorilor noștri. Acest întâiu număr e tipărit la »*Minerva*« institut tipografic în Orăștie.

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

Lui *Rin*. Chestie de păreri. Tu judeci așa, eu altfel. Eu înțeleg iubirea adevărată, așa cum Costică alui Carlo Galdoni, care vorbind despre soția sa cătră un amic al seu, zice: »Eu o iubesc. Ne-am luat foarte de tineri. Și eu, ca să-i fac viața plăcută, nu i-am lăsat nici odată timp se-mi ceara ceva, să dorească macar, ci am căutat totdeauna să o previn în toate cele ce puteau se-i face plăcere!..«

Elevul lui Amor.

— »Nu-mi ajunge numai vorbe înșirate rînd pe rînd, aș mai vrea câte-o privire să-mi arunci din când în când!.. Am nimerit, s'a isbândit, sânt fericit!..«

cine?

FEL DE FEL

De ce vrea Englezul să se scape.
La o baie vestită, un domn englez întreabă pe altul:
— Oare msr. Smith ce caută aici?
— Sigur vrea să scape de reumatismul din picioare.
— Dar' bine, ui' că »și-a adus și fetele amândouă. Ce vrea cu ele aici?
— Sigur vrea să scape și de ele..

Domnul A. își laudă mult pērul iubitei sale soții.

— N'ai idee, amice, ce pēr frumos! Când îl desface îi cade până pe genunchi!

— O, asta e nimic pe lângă pērul soției mele! A mea când »și-l desface îi cade de-a dreptul pe pământ!..

POSTA REDACȚIEI.

Dlul *I. Opreșan* în *Dobrița*. Scrisoarea D-Tale dela 9 Martie se perduse printre hârtii. Aflându-o își împlinim cererea. Te rugăm însă a nu întârzia dela Dumineca Tomii cu trimitem.

Dlul *D. S.* și soții, în *Petroșeni*. Vē rugăm să așteptați până după sērbători. Atunci dăm chestia la iveală.

Dlul »*De pe T...*« în *B. Primit*. După ce v'om fi cetit'o, vē spunem da ori ba.

Dlul *N.* în *B.* I'am făcut loc. Mai zi câte odată; vezi că merge. Celelalte: povești, povești..

D-Sale *Petru Diniș I.*, *Nicolae* în *N.* »*Albina*« nu primește astfel de asigurări, ci banca »*Transilvania*« din Sibiu. Scrie Direcției acelei bănci, și ea îți dă răspuns deslușit.

Pentru redacție responsabil: **Ioachim Muntean.**

CALINDARUL SĒPTĒMĂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
	Dumineca Floriilor.	
Dum.	6 (†) Floriile	18 (†) Paștile
Luni	7 P. George	19 (†) Lunia P.
Marți	8 M. Irodion	20 Sulpițiu
Mer c.	9 M. Eupsichie	21 Anselm
Joi	10 M. Terenție	22 Soter
Vineri	11 (†) Vin. pat.	23 Adalbert
Sâmb.	12 P. Vasilie	24 George

Publicare de licitațiune!

Din partea comunei bisericesti **Crișcior** (H.-Cristyor, com. Hunedoarei) se dă în întreprindere clădirea unei **sale de învățământ** lângă edificiul școlii, prin licitațiune publică, ce se va ținea *Duminecă la 20 Aprilie v. (2 Maiu n.)* cu prețul de exclamare 2117 fl. 69 cr. v. a.

Asupra planului și preliminarului de spese aprobate de autoritățile bisericesti, se pot lua informațiuni speciale dela subscrișul paroch.

Oficiul parochial gr-or.

Crișcior, la 22 Martie v. 1897.

Ioan Perian,

paroch gr-or.

(208) 2—3

O casă

aflătoare în stare bună și cu grădină lângă ea, este

de vânzare din mână liberă, în Orăștie, Strada Morii Nr. 8.

Informațiuni mai de aproape sânt a să lua dela domnul

Johann Harth,

comerciant.

(211) 1—3.

O declarațiune.

Onorată Redacție!

»*Vulturul*« din Oradea-mare în nrul seu 5 din 1897 a scris la adresa mea o mulțime de lucruri vătămătoare, ear' în alți numeri următori precum și în cel mai nou număr al seu, 13, mă atacă și batjocorește mereu pe temeiul celor scrise în nrul 5.

Declar toate cele scrise privitor la mine, de *calumnii* și *mincimi* publicate despre mine din răutate.

Romos, 15 Aprilie 1897.

Cu toată stima

Vasile Basarab,

paroch român.

(213) 1—1

In comuna Peștișul-mare, în cercul Hațegului, este

de arândat

proprietatea de pământ arător a dlui **Allender Henrich**, stătătoare din 32 jugere, comasate la un loc, și de calitate bună.

Să dau în arândă dela 1 Septemvrie 1897, pe 6 ani.

Prețul: 300 fl. pe an.

(210) 1—1.

Nr. 1395

1897 fszb.

Publicațiune.

Prin aceasta se aduce la cunoștință, că comuna **Sina**, aparținătoare de comitatul **Sibiului**, cercul **Mercurii** vinde prin licitațiune publică în 28 Aprilie 1897 la 10 ore a. m. în cancelaria comunală Sina din **pădurea de fag** prețuită cu 111.000 fl. 3 clasă de exploatare VI. »*Dosu lung*« și »*Dosu mocirle*«.

Licitațiunea e verbală, însă se admit și oferte în scris, provăzute cu timbru de 50 cr. și vadiu de 10% după prețul strigării.

Ofertele au să se predee până la începerea licitațiunii la mâna subscrișului pretor cercual suprem.

Oferentul e obligat a declara în ofert, că condițiunile de licitațiune îi sânt cunoscute și se deobligă deplin acelora.

Prețul strigării e, pe basa prețuirii, 32.079 fl.

Licitanții sânt deobligă a depune un vadiu de 10% în bani sau în hârtii apte de cautiune, înainte de licitațiune.

Condițiunile mai de-aproape se pot vedea la subscrișul pretor cercual suprem și la primăria comunală în **Sina** în orele oficioase. Mercuria, în 18 Martie 1897.

Pretor cercual suprem:

(204) 3—3

Mangesius.

Sz. 724—1897

(212) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járás-bírósnak 1897. évi 1462 sz. végzése folytán Dr. Böck Arnold ügyvéd által képviselt Neumann József felperes részére Hirsch Izidor alperes ellen 68 frt követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 370 frtra becsült ingóságokra a tenti kir. járásbírósnak 2033 1897 sz. végzésével a további eljárás elrendeltvén annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, az árverés alperes lakásán Kudzsiron, teendő megtartása határidőül 1897. évi április hó 27. napján délelőtt 10 óráig kitzetnek, a mikor a bíróság lefoglalt lóvak, szekér, hámok és gyapot a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás ko-

rábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulaszták, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számított.

Kelt Szászvárosan, 1897. évi április 8-án.
Kónya Ferencz,
kir. bir. vgrhajtó.

ANUNȚ!

Depărtându-se practicantul de până aci, din cauza morbului, fac cunoscut că *un tânăr matur* și cu conduită aleasă, care posedă limba română, maghiară și germană și *versat ori calificat* în agendele notariale, *afără numai decât aplicare* la subscrisul pe lângă salar lunar de 10 fl., vipt, cuartir, spălat și încălzit gratuit. Abzicerea e treilunară. Prospect bun pentru viitor sigur.

Pianul-de-jos (Alsó-Pián, u. p. Szász-Sebes) în 27 Martie 1897 n. **Ioan Radu,**
notar com.
(205) 3—3

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie un

Stabiliment de flori

și sunt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu **ori-și-ce fel de flori!**

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc *îndată* comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi naturale și artificiale pentru morminte**

etc. cu cele *mai moderate prețuri.*

Comandele din afară se efectuesc *îndată* și se garantează pentru sosirea lor în stare bună.

Elisa Hedwig

(88)

florăreasă.

21—26

BUCHETE DE NUNTĂ

Vinurile ardelenesti

ale d-lui

IOSIF B. TEUTSCH

dela Sighișoara (în Transilvania)

și anume:

vinuri de masă, dessert și pentru fripturi
sunt peste tot locul **cele mai plăcute!**

În ORĂȘTI se pot căpeta la domnul

M. G. Zobel.

(202) 4—4

Cofetărie elegantă în Deva!

Am onoare a atrage atenția tuturor onorațiilor domni și dame cari cercetează Deva, asupra **cofetăriei** mele modern arangeată, și bogat provăzută cu **prăjituri** de tot felul; **turtate**, pentru nunți și sărbători, dela 1 fl. 50 cr. în sus; **bomboane, dulceturi, liqueruri** de cele mai bune soiuri; **vinuri de dessert**, cu butelia și cu paharul; **Cognac** tot așa; cunoscutele **bomboane Cugler** etc. etc.

Rog pentru numeroasă cercetare a cofetăriei mele!

Carol Dobozi,

cofetar.

207 3—3

Strada principală (Palatul-„Stiene“)

Etablissement pour Robes & Confection!

SCHUSTER SĂNDOR, ÎN DEVA

Strada principală (Főutcza) Palatul-„Stiene“.

Croitorie pentru Dame.

Croitoreasă vieneză!

Execut tot felul de comande în specialitatea aceasta, pe lângă serviciu prompt, elegant și ieftin!

La comande din provincă se cere un trup de haină care șede bine pe trup.

Mi-au sosit numai acum un număr bogat de stoffe elegante, de cele mai noue, engleze, franceze și din patrie!

Tot felul de articli de podoabe și toate cele aparținătoare lor, se află în depositul meu în toată vremea!

Toillete întregi pot fi comdate la mine, și le pregătesc pe termen, din stoffele mele, socotind facerea lor foarte estin

Fac în croitoria mea, haine pentru copii, și pelerine foarte drăgălașe!

Pentru sezonul de primăvară și vară, am făcut cumpărarea în persoană la Viena.

Pentru sezonul de primăvară și vară, am făcut cumpărarea în persoană la Viena.

ROG SĂ LUAȚI CUNOȘTINȚĂ DESPRE ACEASTA!

MARCHAND DE MODES!

SALON PENTRU PĂLĂRII, LA MODĂ, DE DAME!

Modistă vieneză!

Primesc ori-ce fel de comande și de acest fel, pentru a pregăti din nou, a renoua ori a împodobi!

IEFTIN, CU GUST ȘI PROMPT!

Rog pentru numeroase cercetări și comande!

Cu toată stima

Schuster Sándor.

(206) 3—4